

TORONYIRÁNY

XII. 42.

2018. október 21.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 29. vasárnap A missziók vasárnapja

Október 23. Kapisztrán Szent János áldozópap

János evangéliumában és Pál leveleiben már ilyen kitételeket találunk: nem vagytok szolgák, hanem Isten házanépe; nem a szolgaság lelkét kaptátok, hanem a fogadott fiúság lelkét; a tőlem kapott igazság szabaddá tesz benneteket. A szabadság azonban nem szabadosság, nem mentesülés a felelősség alól, hanem a gyermeki és baráti kapcsolat megértése. A szabadságra el kell jutni hittel és szeretettel. Ahol kialakul az összetartozás tudata és egymás boldogításának vágya, ott az ember keresi a módot a szeretet igazolására. A vallás is rak terhet a vállunkra, de Krisztus igája könnyű és boldogító.

Aki valaha is megélte, hogy mi a szeretet, az magától értetődően tartja az áldozat vállalását. De azt is tudja, hogy a másik fél nem kíván tőle esztelen áldozatot. Isten először adott és csak utána követelt. Először bemutatta a szeretetet, és csak utána kért viszont szeretetet igénybe. Amellett Krisztus földi életében be is mutatta a szabadság útját. Önként vállalta a kiüresítést, a küzdelmes életet, egészen emberi módon állt bele küldetésébe, de tudta, hogy munkája nem értelmetlen, nem céltalan, sőt arról is meg volt győződve, hogyha mint az igazság vértanúja odaadja életét, a földben elhalt búzaszem sorsa vár rá: bő termést hoz. Számára az élet az Atya megdicsőítése volt, és egyben saját megdicsőülésének az előkészítése. Ezért Isten Fiának és szabadnak érezte magát a látszólagos sikertelenségben, sőt a keresztyúton is.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 53,10-11** Az ószövetségi jóvendölés szerint az eljövendő Megváltó szenvedése és vértanú halála lesz a valódi élet forrása sokak számára.
- 2. Zsid 4,14-16** Jézusban olyan főpapunk van, aki mindenben teljes szolidaritást vállalt velünk.
- 3. Mk 10,35-45** Jézus nem azért vállalta az emberi életet, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és váltságot adjon életét értünk.

A tanítványok története

A jelenet közvetlenül folytatja a 10,32-34 szakaszt, vagyis Jézus Jeruzsálemben tartó útjának első nyilvánvaló jelzését, szenvedésének pedig harmadik kifejezett jóvendölését. Az olvasó harmadszor lesz tanúja (vö. 8,31köv.; 9,30köv.), hogy Jézus szenvedéséről tesz kijelentést, a tanítványok azonban értetlenek maradnak, s neki tovább kell tanítani őket.

Ahogy nemrég egy gazdag ember (10,17), most két tanítvány járul Jézushoz, hogy kérdezzen, illetve kérjen tőle valamit. Az elbeszélő kiemeli a tanítványok személyét, azt, hogy Zebedeus fiáról, Jakabról és Jánosról van szó, akik az első tanítványok közé (vö. 1,16-20), sőt Jézus többszörösen kiválasztott tanítványai közé tartoztak (vö. 5,37; 13,3; 14,33). Péterrel együtt, aki az imént (10,28) kérdéssel fordult Jézushoz (a 9,38-ban János is kérdést tett fel), ők voltak a tanúi Jézus színeváltozásának is, ahol a Mester valóban dicsőségben jelent meg előttük. Az olvasó arra is gondolhatja, hogy Jézus különleges dicsőségben akarja részesíteni ezt a hármat, azért választotta ki őket, hogy a többiek fölé emelje, ámde a tanítványok oktatása mindig éppen ennek az ellenkezőjét bizonyítja.

Érdekes, hogy Máté változatában (20,20-22) a fiúk anyja kéri Jézust leborulva, de Jézus azután a fiúkhöz intézi intó szavait. A 35-36. vers a tanítványok első megszólalását, Jézus válaszkérdését hozza, s ezzel nemcsak lelassítja kissé az elbeszélés menetét, hanem egyfajta körülményességet sejtet a tanítványok részéről. Ahogy korábban (9,33köv.), a tanítványok most is sejtik, hogy nem jó úton járnak, hogy talán túl sokat kérnek, azért kérdezik előbb Jézust, mert szeretnék, hogy biztosan meghallgassa őket. A 37. vers immár maga a kérdés. A tanítványok abból indulnak ki, hogy Jézus dicsőségben jön majd el (vö. 8,38; 9,2-9). Ez a dicsőség többféle alaphelyzetből fakadhat. A Jeruzsálemben való mevetetés királyi, messiási felhangokkal lesz majd teljes. A trón mellett jobbról és balról ülni már ezen a földön dicsőséget jelenthet, a jóvendő, végső ítéletkor viszont a bíraskodó Emberfia ítéletében való részvételt (vö. Mk 10,30; Mt 19,28). Egyesek szerint a messiási lakoma képe is a mondás háttéréhez tartozhat (Mt 22,1-10; Lk 14,15-24), ugyanakkor a lakoma inkább a közös részvételt, nem pedig a jobbról és balról helyet foglaló, vagyis kiemelt tiszteletet élvező vendégek képét hangsúlyozza. Jakab és János ugyan érti Jézus küldetésének fenségét – erre utal jobbának és baljának említése –, nem tudják

azonban, hogy megdicsőülése a keresztnélkül, és ennek jobb és bal oldala nélkül elképzelhetetlen.

A következő, 38. versben Jézus átveszi a kezdeményezést, s él a tanítványok korrekciójának lehetőségével, mint majd a 42. verstől is. Kimondja Jakab és János tudatlanságát, ami mintegy fel is menti, de további tanulásra is készíteti őket. Azután a kehely és a keresztség képét használva saját maga és tanítványai sorsának azonosságát vetíti előre. Az ülhet jobbján és balján, aki osztozik sorsában. A kehely (potérion) nem idegen a lakomák világától, de az ítéletet is kifejezi. Számos ószövetségi szövegben Isten büntető ítéletének jelképe (Zsolt 11; 75; Iz 51,17-23; Jer 25,15-29; 49,12; 51,7; Ez 23,31-34; Abd 16; Hab 2,16;), csak ritkán jelzi a hálaadás gesztusát (Zsolt 16,23; 116). A bűnösöknek fenéig kell üríteniük a kelyhet, amelyet Isten nyújt nekik, s ettől imbolyogni kezdenek, sőt meghalnak. A keresztyén közösség számára a kehely az Eucharisztia összefüggésben alakul majd át az üdvösség jelévé. Jézus kiüríti a bűnösök kelyhét, de át is változtatja azt az üdvösség és az élet ajándékává. A keresztség (baptizma) ebben az esetben nem a szentségre utal, hanem annak képi előzményére, a vízen való átkelésre. Jézus a 38-39. versben (és a Lk 12,50-ben is) arról beszél, hogy a halál vízében kell megkereszteltetnie, azaz elmerülnie. A halál vízén való átkelésre utal Lukács evangéliuma, hiszen Jézus a kereszten az Atya kezébe ajánlja lelkét (Lk 23,46), hogy ő segítse át a halálra, és ő őrizzé meg a halálban is. Márk ezzel szemben úgy írja le Jézus halálát, hogy teljesen „elmerült a halálban”, hiszen az olvasó úgy látja, hogy egy pillanatra szinte hívő reményét is elveszti (15,34: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”).

A 40. versben Jézus az előbbi ígéret után azt is kimondja, hogy a végső dicsőség Isten ajándéka lesz, s ebben a kérdésben nem ő dönt. Ebben a mondásban nyilván az Atya terve iránti nyitottságot, a vele szemben szeretetből elfogadott és állandó szeretetben és kommunikációban megvalósuló engedelmség jelét kell látnunk. Saját családtagjaihoz hasonlóan (vö. 3,31-35) Jézus még tanítványainak legbelső körével szemben is megőriz egyfajta szabadságot, amely az Atya iránti nyitottságban és szeretetében gyökerezik. A közösség minden formája, ami ezen a földön megvalósul, még magán hordozza az átmenetiség és mulandóság bélyegét, hogy majd átadhassa helyét a végső szeretetrendnek, amely Krisztus által, az Atya akarata szerint megvalósul (vö. 1Kor 15,28).

A 41. versben az elbeszélő jelzi (a tőle megszokott fordulattal: érkszanto – „kezdték” + főnévi igenév), hogy a többiek megnehezítettek, talán megjegyzést is tettek (aganakteo – vö. 10,14; 14,4) Jakabra és Jánosra. Nehezítésük, méltatlankodásuk alkalmat kínál arra, hogy ebben a fontos kérdésben Jézus az egész közösség életszabályának alapjait lerakja. Ennek a szabálynak az alapja Jézus saját viselkedése, amelyet a szakasz befejező verse fogalmaz meg. A 43. vers szerint a tanítványok közössége a világhoz képest egyfajta „kontraszt-társadalmat” kell hogy alkosson. Jézus jelen időben beszél („nem így van – esztin – köztetek”), szavai ezzel mindennél erősebb parancsot jelentenek. A világban megszokott viselkedést a 42. vers két ígéje, két párhuzamos mondata mutatja be. Mindkét ige a kata- izegkötővel kezdődik: katakurieuo – „ellenükre uralkodni, zsarnokoskodni”; katekszousziadzó – „ellenükre hatalmasnak lenni, hatalmaskodni”. Erre felel a 43. vers fordulata után a 43-44. versekben két paradox mondat. A nagyságot a szolgálattal, az elsőséget mindenkinek a szolgálattal, vagyis az utolsó hely elfoglalásával lehet elérni. Míg a valóságban a rabszolga egyetlen úr kényét-kedvét szolgálja, addig a jézusi felszólítás és életfelfogás paradox módon mindenkinek a szolgájává tesz. A jézusi szolgálat teljessége csak a mindenkiért életét adó Úrba kapaszkodva lehetséges. „Mindenkire” szolgálata azt is jelenti, hogy nemcsak a közösség szolgálatáról van szó, hanem minden emberéről. A tanítványok az elsőbbséget keresik, a hatalom mellé állnának. Ennek a személyválogató, kivételező, felfelé figyelő magatartásnak mond ellent Jézus mindenkire érvényes jóindulata.

Martos Levente Balázs

Szülők és gyermekeik: hogy jól éljünk együtt (17.)

XIII. Az elvált szülők gyermekeinek nevelése

5. Konstruktív magatartás

Túl kell lépni a bosszúállás logikáján

Thomas Gordon amerikai tudós meggyőződéssel állítja, hogy a „Nincsenek sem vesztesek, sem nyertesek” módszer a hatékony. Ennek alap gondolata, hogy a konfliktusok rendezésének előfeltétele: nem szabad foggal-körömmel őriznünk a magunk igazát és a másik által okozott sértéseket, hanem az a fontos, hogy a közös feladatra összpontosítsunk, és megkeressük azokat a megoldásokat, amelyek megfelelnek mindkét fél számára.

Ez a pszichológus, aki Carl Rogers egyik legközelebbi munkatársa, kiemeli, hogy mennyivel értékesebb az együttműködés, mint a versengés, hiszen az „együtt győzünk” jelszava mentén lehetséges meghatározni az ésszerű megoldást, amely a küzdő feleknek egyaránt megfelelő. Ezzel kapcsolatban a következő hat szakaszt említi:

a.) *A konfliktust néven kell nevezni és meg kell határozni.* Ebben a szakaszban az a fontos, hogy meglegyen a készség a két egymással szemben álló személyben, hogy együttesen vágjanak bele a problémák megoldásának keresésébe. Legelőször is kifejezésre kell juttatni azt a mély meggyőződésüket, hogy a fájdalmat okozó problémákat szeretnék megoldani.

Nagyon fontos egyes szám első személyben és hitelesen megfogalmazni azokat a gondolatokat és érzéseket, amelyek a helyzet kapcsán születnek az emberben. Példának okáért: „Zavar engem, hogy a gyermekünk ilyen lusta és nemtörődöm” stb. El kell kerülni a kertelést, ami nem érinti a probléma lényegét.

b.) *Felszínre kell hozni minden lehetséges megoldást.* Ebben a szakaszban kell meghatározni minden, ténylegesen kivitelezhető megoldást, anélkül, hogy leszólnánk, nevetségessé tennénk, vagy figyelmen kívül hagynánk azt, amivel a másik fél áll elő. Az a cél, hogy felkutassuk a legjobb utakat, amelyen járva megbirkózhatunk az adott helyzettel, olyan döntéseket hozva, amelyek mindkét fél elégedettségét kiváltják. Minden erőfeszítést meg kell hozni, hogy választ kapjunk a kérdésre: „Hogyan keveredjünk ki ebből a helyzetből?”.

c.) *Mérlegelni kell a felmerült megoldási lehetőségeket.* Az összes felmerült megoldás közül ki kell választani a legjobbakat oly módon, hogy mérlegre tesszük a mellette és az ellene felhozható érveket, az előnyöket és a hátrányokat, a nyereséget és a veszteséget, valamint a mindkét fél szempontjából legjobb megoldás megvalósításához szükséges változtatások hatásait.

d.) *Ki kell választani a legjobb megoldást.* Miután figyelmesen mérlegeltünk minden felmerült alternatívát, elérkezik a pillanat, amikor döntést kell hoznunk, anélkül, hogy ezt megváltoztathatatlannak és véglegesnek kellene tekintenünk. Sőt, mi több, előre meg is tervezhetjük a vállalt kötelezettségek rövid vagy középtávú értékelését is, amelynek folyamánaképpen esetleg újra kell majd kezdeni a tárgyalásokat és új megállapodásra kell jutni. Természetesen, amikor az új helyzet létrejön, alkalmasint érdemes megbizonyosodni afelől, hogy mindent egyformán értett-e a két fél a megállapodásban, hiszen ellenkező esetben annak megtartása nem hoz eredményt.

e.) A megoldást ütemezni kell, és át kell ültetni a gyakorlatba. Amikor a megoldás keresésének útján eljutottunk idáig, el kell határoznunk, kinek hogyan kell viselkednie, mit kell tenni egyes helyzetekben, naponta vagy hetente bizonyos időben, vagy más ritmus szerint. A két fél megállapodásának világosnak, valószerűnek, kézzelfoghatónak, ellenőrizhetőnek és kiegyensúlyozottnak kell lennie.

f.) Az eredmények ellenőrzése. Megeshet, hogy különböző okokból a megoldás keresésére hozott megállapodás nem váltja be a hozzá fűzött reményeket. Éppen ezért felmerülhet annak szükséges volta, hogy a „szerződés” egyes pontjait felülvizsgálják, és végrehajtsanak bizonyos módosításokat, amelyeket mindkét fél elengedhetetlenül szükségesnek vél a sikeres megoldásához. A megállapodás eredményeinek értékelése lehetővé teszi a két fél számára, hogy világosan lássák mindazt, ami különféle okoknál fogva nem volt előrelátható, vagy bizonytalan volt, vagy egyszerűen nem vált be a gyakorlatban, mert megvalósíthatatlannak bizonyult.

6. A családi modell forgatókönyve

Az elváltak gyermekei gyakran viselik annak kockázatát, hogy szüleik tapasztalatát megismétljék, mivel nem sikerül túllendülniük azokon az elkerülhetetlen nehézségeken, értetlenségeken, kisebb-nagyobb konfliktusokon, amelyekkel együtt jár a házasság. A lélektan úgy beszél erről, mint az átélte családi modell forgatókönyvének szertartásszerű megismétlése. Mit tegyünk annak érdekében, hogy e borús statisztikai jövődőlés ne váljon valóra?

A fegyver, amivel legyőzhető az éppen elmondott helyzet, a személyes kapcsolatokban adódó konfliktusok kezelésére irányuló nevelés, amely arra tanít, miképpen szöhetjük újra az ezerféle okból elszakított szálakat, hogyan dolgozzuk fel pozitív módon az élet pofonjait, miképpen alakíthatjuk át a fájdalmas életpasztalatokat a fejlődés lehetőségeivé és a jobbulásra irányuló mozgóerővé.

Azokra a jelentős felnőttekre, akik az elvált szülők gyermekeinek környezetében élnek, az a nemes és összetett feladat hárul, hogy a fiatalok segítségére legyenek önbizalmuk helyreállításában, hogy minden jót ki tudnak hozni a negatív értékű helyzetekből is.

7. Képzési célok

Összefoglalva az eddigieket, az elvált szülők gyermekek nevelőinek egyik első célja kell, hogy legyen, hogy a fiatalok elsajátítsák a megbocsátás értékét és képességét a személyes kapcsolatokban.

Fontosnak tartom, hogy ezek a fiatalok felfedezzék a férfi és a nő közötti szerelem legmélyebb értelmét. Ez a kölcsönösen elvállalt elkötelezettség gyümölcse lehet, és kell hozzá az akarat a kapcsolat újjáépítése iránt a hétköznapi hányattatások közepette. VI. Pál pápa ezzel kapcsolatban mutatott rá, hogy az emberek egyetlen konkrét lehetősége a legmélyebb sértettségeink kiküszöbölésére a szeretet civilizációjának megvalósítása.

Mindezt úgy kell értelmeznünk, mint ami a házaspár és a család egészére vonatkozik. Ha a társadalom alapsejtjében ápolják a szeretetet, és egészséges marad ez az elsődleges csoport, a tágabb társadalmi közösség is hasznot húzhat és újjászülethet belőle.

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

Őszi estén

Általában est-órákban veszem nyakamba a kisvilágot: utcát, parkot, ahol még zölden harsog az eltévedt nyár. Nem baj, hiszen tévedésből is fakadhat jótékony kegyelem, földi javakhoz napfény, amely tartja a kedvet, amíg az ősz rendületlenül az ajtóban áll. Tegnap már tarkább lett a fák sora, kiütközött a barna meg a piros, „leheletnyi halál a lombok aranyában”. Elindultam egy végtelennek érzett gondolat után az első útkanyartól, amely lezárja a parkot. Fölfelé egy kis kaptató lassított, de jobbra már megnyílt a határtalan: platánsor borítja a szemet, sűrű lombvilág még az október közepén is. Összehajló, több mint száz éves fák ezek, amolyan testvérülettel minden arrajárónak. Két idős jött szembe, én a harmadik, a másfelé kanyarodó. Mindegy, mindhárman egyazon út vendégei vagyunk e földi térben. Kertek csöndje bélelte az utcát, kihajló kertek még erős zöldje, hogy Petőfi verse idéződjék: „A kert alól / furulya szól, / a pásztor ott / tüzet rakott...”

Tüzek lobbannak itt, ott, égetik a gázt, hullott levelet, a füst, mint vékony ködtakaró borul a környező tájra is, majd ellobbannak a lángok, s már csak egy régi emlék virraszt egykori-hazai őszi tüzek fényében.

Lépegetnek a fák a gondolat útjain, az itteni sűrű erdő-részek, amelyről azt mondta nemrég egy romantikus természetrajongó, hogy az erre húzódo közepső hegyvidék itt kezdődik erdőivel, és az Északi-tengernél végződik. Különös láncreakció, spirituális értelmű: magaslat és roppant víz, meg a fák az állandóság jelképei természetükkel, hiszen mindegyikre lehet írni, mint táblára akkor is, ha víz és szél mindet megrabolja, mivel e fogalmak életében sosem változik a lényeg. Pontos a költői szó: „Kő, ki itt heversz lábam előtt, / egy vagyok veled...” (Flórián Tibor)

Békejel a faszor, színekben az élet, s ha elejtik lombjaikat a fák, él a reménység új sarjadásra. Az már az utolsó lenne: feladni a reményt.

Tóth Sándor

hírek ..... információk

A mai napon minden katolikus templomban a szentmisén összegyűlt perselyadományokat a missziók támogatására továbbítják.

Őszi orgonakoncertre várják az érdeklődőket október 21-én, azaz ma este 7 órától a felsővárosi minorita templomban (Munkácsy u. 7-9.) A vendég Magda Dávid orgonaművész-tanár lesz, aki Bach, Bartók, Kodály, Magda és Virágh műveket ad elő. A belépés ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak a szervezők.

Október 22-én, hétfőn – a megszokott rendtől eltérően - a Szegedi Dóm Látogatóközpont nyitva tart; 9 és 17 óra között várja az érdeklődőket, a zárandokokat. A Látogatóközpont október 23-án, kedden zárva lesz.

Csongrád Megye Önkormányzata valamint a Csongrád Megyei Kormányhivatal közösen szervezi az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulója alkalmából rendezett ünnepséget. A város lakói büszkének lehetnek a 62 évvel ezelőtt történt eseményekre, hiszen a szegedi egyetemen kipattant szikra kellett ahhoz, hogy Budapesten lángra lobbanjon a forradalom, és a magyar nép felemelje hangját a kommunizmus elnyomó politikája, kegyetlen terrorja ellen. Az '56-os forradalom bölcsőjeként emlegetett Szegeden idén is tartanak megemlékezést október 23-án, mely keretében 18 órák a Székesegyházban a szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A CsaládEgyetem következő kurzusa október 24-én, szerdán 18 órák kezdődik a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). Az Erőszakmentes kommunikáció - gyakorló estet Rambala Éva nemzetközi EMK tréner vezeti. A részvétel ingyenes, de bejelentkezéshez kötött. A regisztráció a csaladegyetem.hu honlapon található.

„Isten anyai arca” címmel tart előadást és könyvbemutatót Cselényi Gábor ny. görögkatolikus lelkész, ny. egyetemi tanár október 24-én, szerdán este fél 8-tól a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). Isten atya, de még inkább anya? – ezen töpreng, és további számos, megfajlásra váró kérdésre keresi a választ az előadó. A rendezvényre a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség szeretettel vár minden érdeklődőt.

„Egy este a szegedi Székesegyház kulisszái mögött” címmel október 27-én, szombaton 19 órától várják az érdeklődőket a Dómba, akik ezúttal nem a megszokott megvilágításban láthatják a Székesegyház értékeit. Az esti szentmisét követően a programon résztvevők ezúttal a karzaton megnézhetik az orgonát, különleges perspektívából láthatják a liturgikus teret és a sekrestyébe is bepillanthatnak. A séta keretében megnyitja kapuit a Dömötör-torony, mely a város legidősebb, XI. századi alapokon nyugvó építménye. A séta a Szegedi Dóm Látogatóközpontból indul. (Lejárat a Dóm tér felől, a Szentháromság szobor mellett.) A részvételi díj 1.500 Ft/fő, maximális létszám: 40 fő. A részvétel regisztrációhoz kötött. Jelentkezni e-mailen az info@szegedidom.com címen vagy a +36-20-385-5061-es telefonszámon lehet.

Az Egyházmegyei Karitás az idén is várja Alkotóházába a kézműveskedésre vállalkozókat október 1-től november 26-ig, hétfőnként 15 és 18 óra között (október 22. kivételével). Szegeden, a Csongor tér 8. szám alatti új Karitász Irodában (az ÁGOTA Közösségi és Kulturális Centrum mellett) készítik majd azokat az ajándéktárgyakat, melyeket adventben a Karitász Karácsonyi Vásárában értékesítenek. A teljes bevételből fűtőanyagot szerez be a Karitász rászoruló családok számára.

A nemzeti ünnep alkalmából Rómában a Via Cestarin, a Pápai Magyar Intézet által a menekült fiatalok részére létesített kollégium emléktáblájánál október 22-én, hétfőn 15 órák koszorúzás lesz.

Ferenc pápa üzenete a missziós világnapra (1.)

Kedves Fiatalok, most arra hívlak fel titeket, hogy együtt gondolkozzunk el azon a küldetésen, melyet Jézus reánk bízott. Amikor hozzátok fordulok, egyúttal megszólítok minden keresztényt is, akik az Egyházban azt a kalandot valósítják meg, hogy Isten fiaiként élnek. Ebben a veletek, és minden egyes emberrel megkezdett dialógusban az a bizonyosság vezet engem, hogy a keresztény üzenet mindaddig aktuális és fiatal marad, amíg nyitott a Jézus által ránk bízott küldetésre. A misszió megerősíti a hitet (Redemptoris missio 2) írta Szent II. János Pál, egy olyan pápa, aki nagyon szerette a fiatalokat. A színódus, melyet októberben, a missziók hónapjában fogunk tartani, lehetőséget biztosít számunkra, hogy jobban megértsük a hit fényében mindazt, amit az Úr Jézus nektek, fiataloknak, és rajtatok keresztül az egész keresztény közösségnek üzeni akar.

Az élet egy misszió

Minden férfi és nő egy küldetés, és ez az oka annak, amiért az ember a földön létezik. Elragadottnak és elküldöttnek lenni: e két érzés, mely szívünket, különösen fiatal korban, mint belső erő vezet, életünket és jövőnket előmozdítja. Senki más nem érzi át oly mélyen az élet hívogató szavát, mint egy fiatal. Az a felelősség, hogy örömben éljünk a világban, mindnyájunk számára óriási kihívást jelent. Jól ismerem a fiatal lét örömteli és árnyoldalait is, és amikor a saját fiatalságomra és családomra gondolok, egyúttal emlékezem a jobb jövőbe vetett élénk reményre is. Az a tény, hogy nem a saját elhatározásunkból élünk a földön, sejtetni engedi, hogy létezik egy minket megelőző terv és kezdeményezés, mely mindnyájunkat éltet. Mindnyájan arra vagyunk meghívva, hogy el-gondoljunk azon, hogy „Küldetés vagyok ezen a földön, ezért vagyok ebben a világban.” (Evangelii Gaudium apostoli buzdítás 273).

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.